

אֵהָבֶתְּ שְׁמוֹן

לאה גולדברג

א. פתיחה

ספרו גמלים בסנדק,
חמרים לציון חמדו,
ידבר בשמשון בסנדק:
אין כמוהו. יחיד, אחר הוא.

ב. מקתם

ימתק הדבש במסלח פסירים
ולב חלש כגוף גבורים.
הגידו בנות לקרוב. לרחוק:
אכן מעז יצא מתוק.

זרועו יקרנס נחושה,
אגרומו כהולם במקבת,
ואונו בערמה יחשל.
ויגוס האויב בארנבת.

ג. בנות פלשת
ויוספר בקרבות ובמשמים,
ויהי הספור למסרת —
כי נתת יתרים כפשתים,
עבותים כפתילי הנערת.

כי ציוד שיעלים כהרשה
זנבותם נשאו השלהבת,
ונשרף גם בית האשה
כי רמתהו עגלה עוגבת.

בעברו נשים בחלון
נשקפות בתשוקה נפחד,
בנות עזה וכל בנות אשקלון,
אשת-איש וזונה גם יחד.

כף ספרו גמלים בסנדק,
חמרים לציון חמדו,
שמו הלך בסנדק לסנדק,
כי חזק. כי גבור, כי אחר הוא.

ודולקה בפיהו הדבשה
בראותו כי קרב הנצר:
איך יצא בתצות בקבת
ונשא על כתפיו את השער.

פצרו את פיהם השוטים,
חכמים ראשיהם הנידו,
נאסלו סרני הפלשתים
את שכוו כרבים הגידו.

ובכל בית אחות קטנה
על אגני אחותה מלחשת:
הוא שרב בזרועות הזונה
ועירנו פרוזה, נכבשת.

גיתו לו שכט שומטים
ושבטים וגויים הרעידו,
וידבר בקרבות ובמשמים
כי גבור. כי שליט, כי נגיד הוא.

ודמותו כי תכבה בחלון
ואבדה בדרך הפלך,
בנות עזה וכל בנות אשקלון
אל הגול חונרות, אל הפלך.

ואולי אף הוא לא ידע
כי דינו דין נזיר והונה,
כי פשוט כסתרון כל הידה
לכבו השביר בחזה.

הן יושבות ומנורות כפשתים,
הן שונרות עבותים כאלו
אשר כל גבורי הפלשתים
כמיטב תלומם לא יחלו.

חודה חוד חידה לצרלים, שמשון.
צודה צוד ביצר שועלים, שמשון.

וילך הגבור מן הנקר, אבוי.
ויאמב הגבור בח נקר, אבוי.

ו. ויאמב אשה בנתל שורק
שבעה דרכים מן הנקר
בם גלך פל פוחז וריק.
ושמשון רק בנרף אחר: יחסר:
בואקה נמלי-שורק.

ז. ד ל י ל ה
הו ידוע ידע שבגדה,
ונכנע לחלקה הלשון
הוא ידע שימות מינה —
פלשתיים עליה, שמשון.

ויחזר וישבב בחיקה
עם דמותו הצופה באישון.
פי בכל בגידותיה מתקה —
פלשתיים עליה, שמשון.

פי בכשה כובש את אויבו
וכל לילה לו חסד ראשון.
ויצטל חרדות לבבו —
פלשתיים עליה, שמשון.

רק בבוא העדה הפרועה,
עת ספחה אהבה על פניו,
הוא פקה את עיניו ונאה
ורעיה נקרו את עיניו.

ד. ט ד ב ש

וילך הלוח ואכול
ונוסף מיניו הדקש.
וישמח על לחו פי גדול,
וישמח על סודו פי קדש.

וילך וישיר בקרמח
ובלבו גם פתרון גם חידה.
וניהבו קרני התפה
באגלי הדבש שרנה.

ויביא לאביו ואמו
דבש מנחה לגנה העני.
ויאכלוהו פי טוב טעמו,
ונרדו עמו בית התמני.

וילך, ופתרון תדש
בחידה בתולעת בפרי:
האשת מתוקה בדבש
והיצר עו פארי!

ה. שיר העלמות

שבוע מתלפות לראשה, שמשון.
בקרני השמש לראשה, שמשון.
עלמות יפות בחיקה, שמשון.
אסתנוף אמש בית-אמה, שמשון.

וילך הגבור מן הנקר, אבוי.
ויאמב הגבור בת-נקר, אבוי.

הזנה כפת הערלים, שמשון.
מקסמי מבט, מן הנבלים, שמשון.